

JO TAMBÉ VULL DIR-LI ADÉU

*****

Dimecres 14 d'abril de 2010
a les 19 hores
i a Ca la Dona
C/ Casp, 38 pral.
BARCELONA

farem el nostre comiat
a

MANOLA RODRÍGUEZ

*****

Com ja sabeu, la Manola ens va deixar per la Mercè de l'any passat, i les persones que conformem la família extensa de la seva relació social i de compromís no ho varem saber fins a mitjans de febrer.

Ha estat difícil fer-se a la idea que ella ja no hi és perquè, els darrers dies i més que mai, els records de les vivències compartides, les esperances i desesperances de lluita viscudes han estat present en totes nosaltres, com si l'haguéssim de continuar saludant en qualsevol de les nombroses reunions i/o manifestacions de tot tipus on hi coincidíem.

A totes ens hauria agradat acomiadar-la, com ella hauria esperat, tal i com es fa a les persones que han deixat petja en les nostres vides. Per això no volem deixar passar aquest moment tan especial de la seva partença sense dir-li el nostre particular adéu en comunió amb les diferents sensibilitats que ella representava. Totes a una i en clau de suma, com ella volia.

Hem pensat en un acte emblemàtic, de reconeixement al gran llegat que ens deixa a cada una de nosaltres, un espai on cadascú pugui expressar allò que el cor li demana, verbalitzar el propi adéu i, a través de la paraula i d'altres llenguatges, fer palès els sentiments entranyables que ens han mantingut unides en el decurs de molts anys de la seva llarga vida.

Són moments per la trobada i el record, i per continuar amb les tasques que ella duia a terme de forma insistent, constant i aparentment infatigable, aquelles que hem après mentre l'hem tingut enmig nosaltres. Us hi esperem.

Les dones de Ca la Dona, de la Xarxa Feminista, de les altres xarxes socials, sindicals, polítiques, de les Dones del 36, del veïnatge del Barri del Carmel i de totes aquelles que ella era capaç de fer compatibles.

JO TAMBÉ VULL DIR-LI ADÉU